

ร่างข้อเสนอและขอบเขต
การศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม

โครงการเตาเผาของเสียอุตสาหกรรม

ของบริษัท โอเอ็ม เทคโนโลยี จำกัด

ตั้งอยู่ที่สวนอุตสาหกรรม 304 อินดัสเตรียล ปาร์ค 3
อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี

มิถุนายน 2565

จัดทำโดย

Fourtier

บริษัท โฟร์เทียร์ คอนซัลแตนต์ จำกัด

99/2 หมู่ที่ 8 ตำบลบางเมือง อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ 10270

โทรศัพท์ 02-105-4608 โทรสาร 02-105-4609 อีเมล : admin@4tier.co.th

สารบัญ

	หน้า
1. ความเป็นมาของโครงการและวัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงานฯ	1
1.1 ความเป็นมาของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงานฯ	2
1.3 แนวทางการจัดทำรายงานฯ	3
2. รายละเอียดโครงการ	4
2.1 ที่ตั้งโครงการ	4
2.2 การใช้ประโยชน์พื้นที่	4
2.3 การรับของเสียอุตสาหกรรมเข้ามาเผากำจัด	8
2.4 สารเคมี	11
2.5 กระบวนการเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรม	11
2.6 ระบบสาธารณูปโภค	14
2.7 การจัดการมลพิษ	15
2.8 อาชีวอนามัยและความปลอดภัย	19
2.9 ประชาสัมพันธ์และมวลชนสัมพันธ์	19
3. ผู้ดำเนินการ	19
4. สถานที่ที่จะดำเนินการ	19
5. ขั้นตอนและระยะเวลาดำเนินการ	20
6. ผลกระทบด้านบวกของโครงการ	20
7. การประเมินผลกระทบในด้านบวกและด้านลบที่อาจเกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ศึกษา รวมทั้ง มาตรการป้องกันและแก้ไขที่อาจเกิดขึ้นจากผลกระทบดังกล่าว	21
7.1 การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม	21
7.2 การประเมินผลกระทบทางสุขภาพ	23
7.3 มาตรการป้องกันและมาตรการแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตาม ตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม	23
8. แผนงานการให้ข้อมูลข่าวสารและการมีส่วนร่วมของโครงการ	24
9. ช่องทางการสื่อสาร	24

ร่างข้อเสนอและขอบเขตการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม

โครงการเตาเผาของเสียอุตสาหกรรม

ของบริษัท โอเอ็ม เทคโนโลยี จำกัด

ตั้งอยู่ที่สวนอุตสาหกรรม 304 อินดัสเตรียล ปาร์ค 3 อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี

1. ความเป็นมาของโครงการและวัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงานฯ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

บริษัท โอเอ็ม เทคโนโลยี จำกัด เริ่มเปิดดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 ในพื้นที่สวนอุตสาหกรรมโรจนะ อโยธยา เป็นบริษัทรับกำจัดของเสียอุตสาหกรรมแบบครบวงจร ทั้งในส่วนของการขนส่งของเสียอุตสาหกรรม และกำจัดของเสียอุตสาหกรรมด้วยวิธีการเผาด้วยเตาเผาอุณหภูมิสูงซึ่งเป็นเทคโนโลยีล่าสุดจากประเทศญี่ปุ่น โดยกลุ่มลูกค้าที่ใช้บริการกำจัดของเสียส่วนใหญ่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และพื้นที่ใกล้เคียง เช่น ปทุมธานี สระบุรี นครปฐม และสมุทรปราการ เป็นต้น

จากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่าเตาเผาของเสียอุตสาหกรรมของบริษัทฯ ใช้เทคโนโลยีล่าสุดจากประเทศญี่ปุ่น พบว่า ปัจจุบันมีเพียง 4 ประเทศ ได้แก่ ญี่ปุ่น เวียดนาม สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และประเทศไทยที่ใช้เทคโนโลยีนี้ โดยหลักการสำคัญในการบำบัดมลพิษทางอากาศของเทคโนโลยีดังกล่าว คือ การรวบรวมอากาศเสียที่เกิดขึ้นในห้องเผาไหม้หลักเข้าสู่ห้องเผาไหม้ซ้ำบริเวณด้านบนของเตาเผา เพื่อเผาอากาศเสียที่เกิดขึ้นที่อุณหภูมิ 800-1,200 องศาเซลเซียส ภายในระยะเวลา 2 นาที (หรือมากกว่า) เพื่อให้เกิดการเผาไหม้ที่สมบูรณ์ และยับยั้งการเกิดไดออกซิน/ฟิวแรน (Dioxins/Furans) รวมทั้งมีการติดตั้งหอลดอุณหภูมิ (Cooling Tower) เพื่อลดอุณหภูมิของไอเสียจาก 800 องศาเซลเซียส ให้ลดลงต่ำกว่า 200 องศาเซลเซียส อย่างรวดเร็วภายในเวลา 5 วินาที ด้วยหัวฉีดน้ำละอองฝอยแรงดันสูง (Mist) โดยการลดอุณหภูมิลงอย่างรวดเร็วจะช่วยยับยั้งไม่ให้เกิดไดออกซิน/ฟิวแรน (Dioxins/Furans) เกิดขึ้นได้อีก นอกจากนี้ มีการติดตั้งระบบบำบัดมลพิษทางอากาศเพื่อดักจับฝุ่นละออง และก๊าซที่เกิดขึ้นอีกด้วย ทำให้มั่นใจได้ว่าการดำเนินการเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรมของบริษัทฯ มีประสิทธิภาพสูงในการควบคุมมลพิษและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

สำหรับเหตุผลและความจำเป็นในการจัดตั้งโครงการเตาเผาของเสียอุตสาหกรรมในครั้งนี้นั้น จากสถิติการแจ้งปริมาณการรับของเสียเข้ามากำจัดบริเวณโรงงานโดยผู้รับกำจัดของเสียโรงงานอุตสาหกรรม พบว่าในช่วงเดือนธันวาคม 2564 มีปริมาณการนำของเสียเข้าสู่กระบวนการกำจัดประมาณ 1.3 ล้านตัน/เดือน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดือนมกราคม 2563 ซึ่งมีปริมาณการนำของเสียเข้าสู่กระบวนการกำจัดประมาณ 0.59 ล้านตัน/เดือน มากกว่า 1 เท่าตัว และเมื่อพิจารณาปริมาณของเสียที่เกิดขึ้นรายจังหวัด พบว่า จังหวัดปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา สระบุรี และชลบุรี มีแนวโน้มการเกิดของเสียอุตสาหกรรมสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ทำให้บริษัท โอเอ็ม เทคโนโลยี จำกัด มีนโยบายที่จะขยายความสามารถในการให้บริการรับกำจัดของเสียอุตสาหกรรมในพื้นที่ดังกล่าว โดยบริษัทได้พิจารณาความเหมาะสมของพื้นที่ พบว่า จังหวัดปราจีนบุรีมีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่ทั้งภายนอกและภายในสวนอุตสาหกรรม เขตประกอบการอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก อีกทั้งมีเส้นทางคมนาคมขนส่งที่สามารถเชื่อมโยงกับจังหวัดในภาคตะวันออก เช่น ฉะเชิงเทรา สระแก้ว และชลบุรี เป็นต้น รวมถึงจังหวัดอื่น ๆ ในภาคกลางได้อย่างสะดวกสบาย บริษัทจึงวางแผนที่จะก่อสร้างโรงงานรับกำจัดของเสียอุตสาหกรรมด้วยเตาเผา ภายในพื้นที่สวนอุตสาหกรรม 304 อินดัสเทียล ปาร์ค 3 ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อรับกำจัดของเสียไม่อันตราย ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548 ประเภทของแข็ง โดยเตาเผาของเสียอุตสาหกรรมดังกล่าวมีความสามารถในการเผากำจัดของเสียประมาณ 47 ตัน/ชั่วโมง

การดำเนินการดังกล่าวข้างต้น เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2562 (โรงงานปรับปรุงคุณภาพของเสียรวมเฉพาะสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุไม่ใช้แล้วตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานทุกขนาด) บริษัท โอเอ็ม เทคโนโลยี จำกัด จึงมอบหมายให้บริษัท โฟร์เทียร์ คอนซัลแตนต์ จำกัด (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “บริษัทที่ปรึกษา”) ดำเนินการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม “โครงการเตาเผาของเสียอุตสาหกรรม” (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “โครงการ”) เพื่อเสนอต่อ สผ. พิจารณาให้ความเห็นชอบประกอบการขออนุญาตประกอบกิจการ ในขั้นตอนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงานฯ

การศึกษาและประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการ มีวัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงานฯ ดังนี้

1) เพื่อศึกษาพื้นที่ตั้งโครงการ ชนิดประเภทของเสียอุตสาหกรรมที่รับเข้ามาเผากำจัด แหล่งที่มาของของเสีย การขนส่งของเสีย การตรวจสอบของเสียรับเข้ามาเผากำจัด การกักเก็บของเสีย สารเคมี เชื้อเพลิง กระบวนการเผากำจัดของเสีย ระบบสาธารณูปโภค มลพิษและการควบคุม อาชีวอนามัยและความปลอดภัย คนงานและพนักงาน พื้นที่สีเขียวและแนวกันชน แผนชุมชนสัมพันธ์ การจัดการข้อร้องเรียน รวมถึงการจัดการในระยะก่อสร้างของโครงการ

2) เพื่อสำรวจ รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์สภาพแวดล้อมปัจจุบันบริเวณพื้นที่ศึกษา ซึ่งครอบคลุมในด้านทรัพยากรสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ และคุณค่าคุณภาพชีวิต ที่อาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินโครงการ ทั้งในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการ

3) เพื่อประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการทั้งทางตรงและทางอ้อมครอบคลุมด้านทรัพยากรสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ และคุณค่าต่อคุณภาพชีวิต ทั้งในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการ

4) เพื่อกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้ในการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้เกิดขึ้นน้อยที่สุด ทั้งระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการ

5) เพื่อกำหนดมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นการเฝ้าระวังและติดตามการเปลี่ยนแปลงคุณภาพสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ศึกษา รวมทั้งใช้ในการประเมินมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบที่โครงการนำมาปฏิบัติว่ามีความเหมาะสมเพียงใด ทั้งระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการ

6) เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ผู้มีส่วนได้เสีย และชุมชนที่เกี่ยวข้อง ตามประกาศสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

1.3 แนวทางการจัดทำรายงานฯ

การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ได้กำหนดแนวทางและกรอบแนวคิดในการศึกษาและประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยอ้างอิงหัวข้อการศึกษาจากกฎหมายและแนวทางที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดโครงการ กิจกรรม หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ประกาศ ณ วันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561)

2) ประกาศสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ประกาศ ณ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2562)

3) แนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงการหรือกิจการด้านอุตสาหกรรมและระบบสาธารณสุขที่สนับสนุน จัดทำโดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) (ฉบับเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2558)

4) แนวทางการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพอากาศ สำหรับโครงการประเภทอุตสาหกรรม ปิโตรเคมี และพลังงาน จัดทำโดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) (ฉบับเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2561)

5) แนวทางการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพเสียง สำหรับโครงการประเภทอุตสาหกรรม ปิโตรเคมี และพลังงาน จัดทำโดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) (ฉบับเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2561)

6) แนวทางการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดการน้ำเสีย สำหรับคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม จัดทำโดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) (ฉบับเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2562)

7) แนวทางการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ด้านผลกระทบต่อสุขภาพ สำหรับคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม จัดทำโดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) (ฉบับเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2563)

2. รายละเอียดโครงการ

2.1 ที่ตั้งโครงการ

โครงการตั้งอยู่ที่สวนอุตสาหกรรม 304 อินดัสเตรียล ปาร์ค 3 (ต่อไปจะเรียกว่า “สวนฯ”) อำเภอศรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรี แสดงดังรูปที่ 2.1-1 โดยมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่โดยรอบโครงการ แสดงดังรูปที่ 2.1-2 ดังนี้

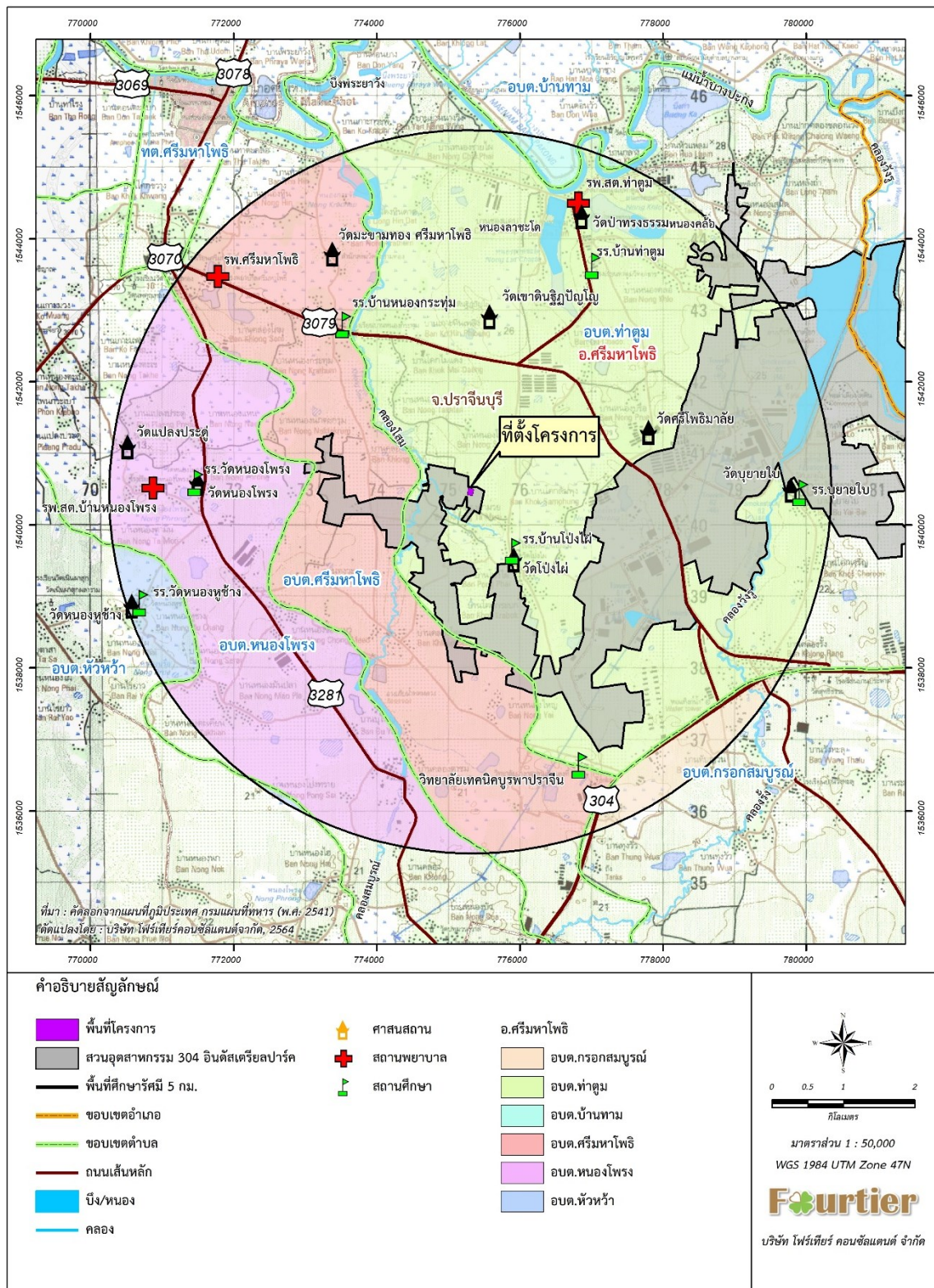
ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	บริษัท เทอร์มอลแพค จำกัด สาขาปราจีนบุรี และหมู่บ้านจัดสรร เดอะคอนเนอร์ โป่งไผ่
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	บริษัท ไทโฮ (ประเทศไทย) จำกัด
ทิศใต้	ติดต่อกับ	พื้นที่รอการพัฒนา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	บริษัท วายเอส เทค (ไทยแลนด์) จำกัด

2.2 การใช้ประโยชน์พื้นที่

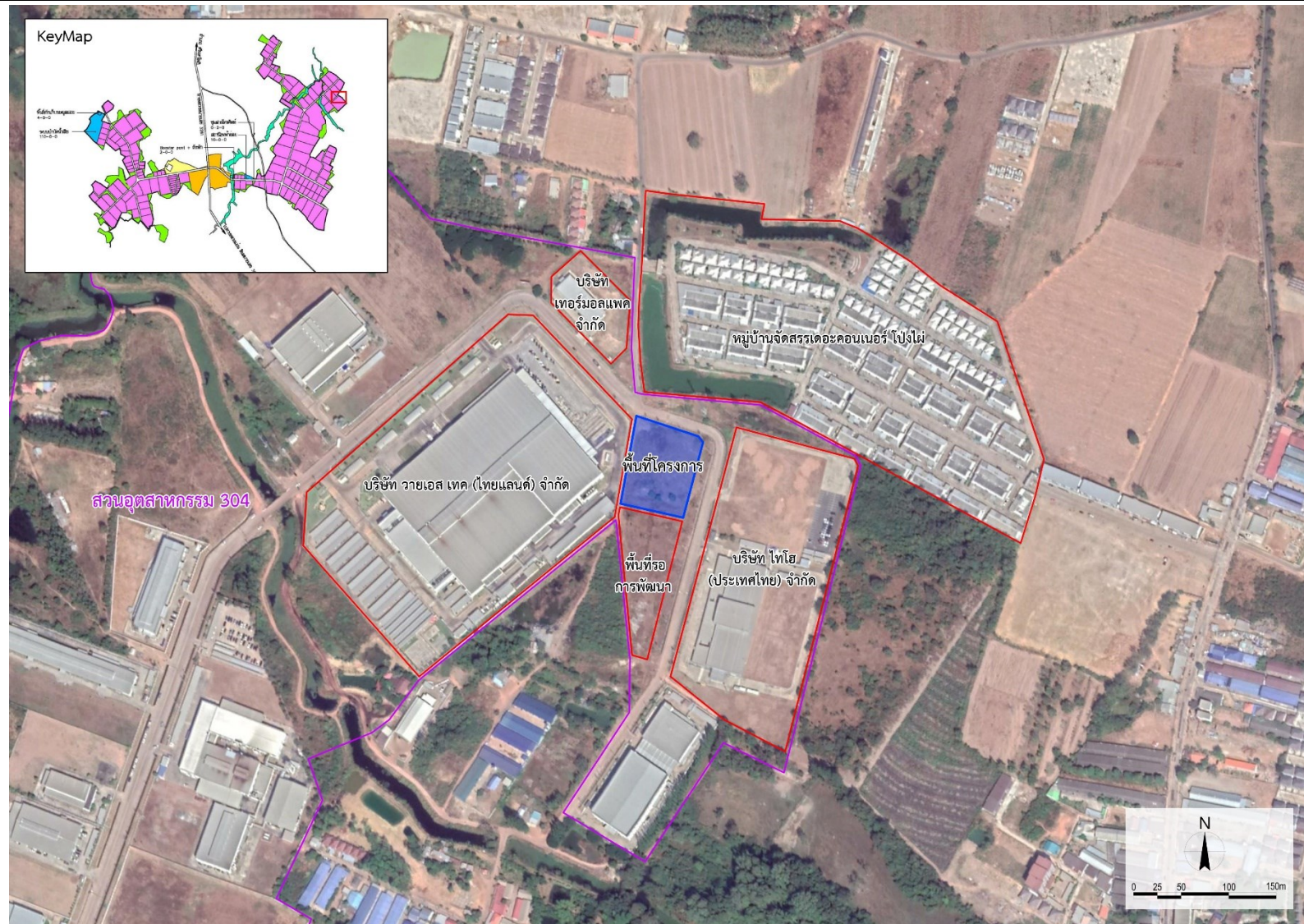
ปัจจุบันโครงการมีพื้นที่ 3-2-34 ไร่ (3.585 ไร่ หรือ 5,736 ตารางเมตร) มีแผนผังการใช้ประโยชน์พื้นที่โครงการแสดงดังรูปที่ 2.2-1 สามารถสรุปได้ดังนี้

- 1) พื้นที่อาคารสำนักงาน
- 2) พื้นที่เก็บกากของเสียอุตสาหกรรมไม่อันตราย
- 3) พื้นที่อาคารเตาเผา
- 4) พื้นที่อื่น ๆ ประกอบด้วย ถนน พื้นที่ระหว่างอาคาร และลานจอดรถ เป็นต้น
- 5) พื้นที่ว่างรอการใช้ประโยชน์ เป็นพื้นที่ว่างที่ยังไม่มีการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าว

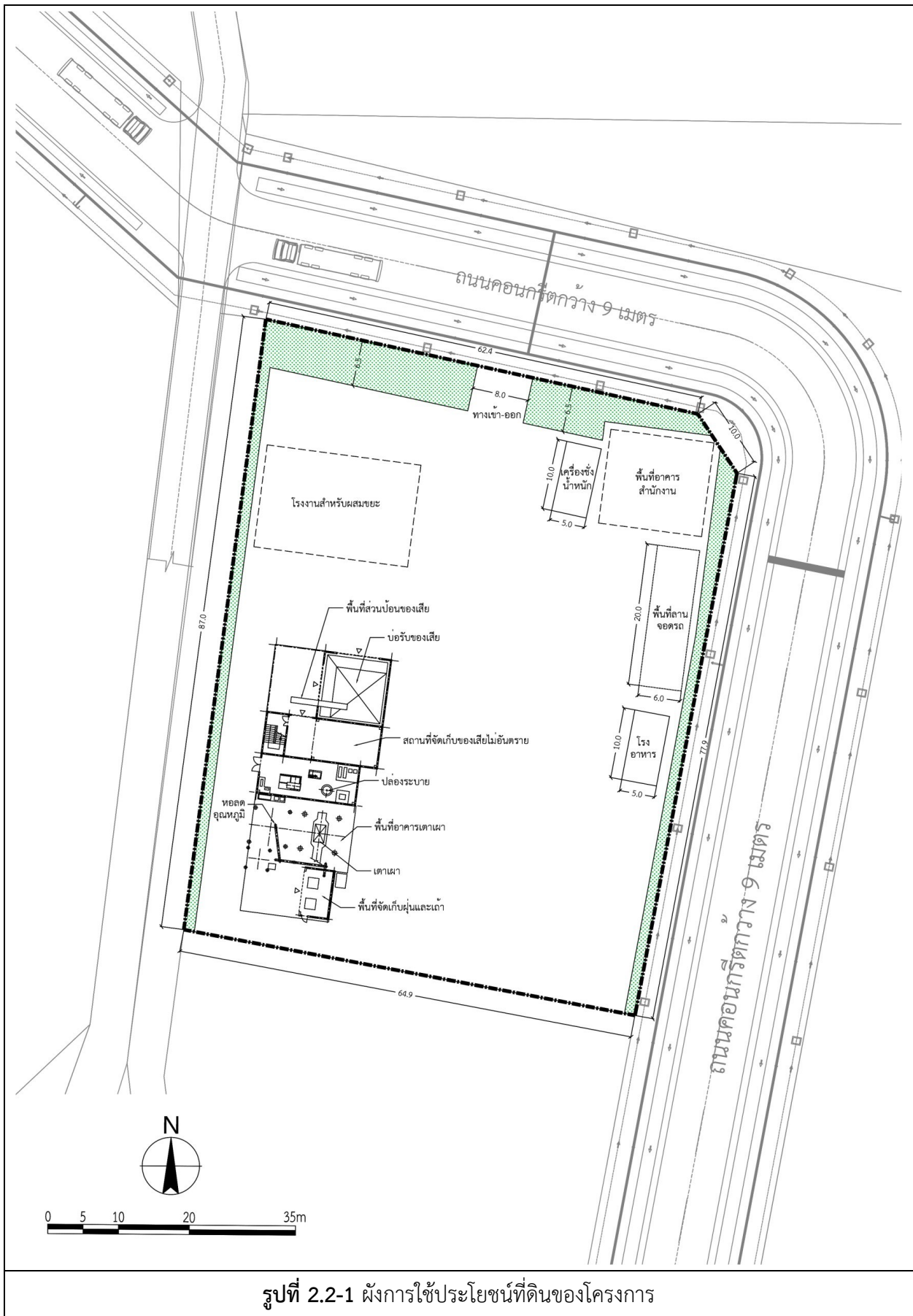
6) พื้นที่สีเขียว โครงการได้จัดให้มีพื้นที่สีเขียวบริเวณริมรั้วโครงการและพื้นที่ว่างภายในโครงการ โดยทำการปลูกไม้ยืนต้นเพื่อเป็นแนวกันชน ช่วยป้องกันเสียงและฝุ่นละอองที่อาจส่งผลกระทบต่อพื้นที่ข้างเคียง โดยกำหนดให้มีพื้นที่ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของพื้นที่โครงการ

รูปที่ 2.1-1 ที่ตั้งโครงการและขอบเขตพื้นที่ศึกษา

รูปที่ 2.1-2 ที่ตั้งโครงการและอาณาเขตโดยรอบพื้นที่โครงการ

รูปที่ 2.2-1 ผังการใช้ประโยชน์ที่ดินของโครงการ

2.3 การรับของเสียอุตสาหกรรมเข้ามาเผากำจัด

2.3.1 ชนิดและปริมาณของเสียที่รับกำจัด

ของเสียที่จะรับเข้ามาเผากำจัดภายในโครงการ เป็นของเสียที่จัดอยู่ในกลุ่มของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตราย ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548 ประเภทของแข็ง โดยเบื้องต้นโครงการมีแผนที่จะรับของเสียเข้ามาเผากำจัดสูงสุดประมาณ 1,950 กิโลกรัม/ชั่วโมง หรือประมาณ 47 ตัน/วัน

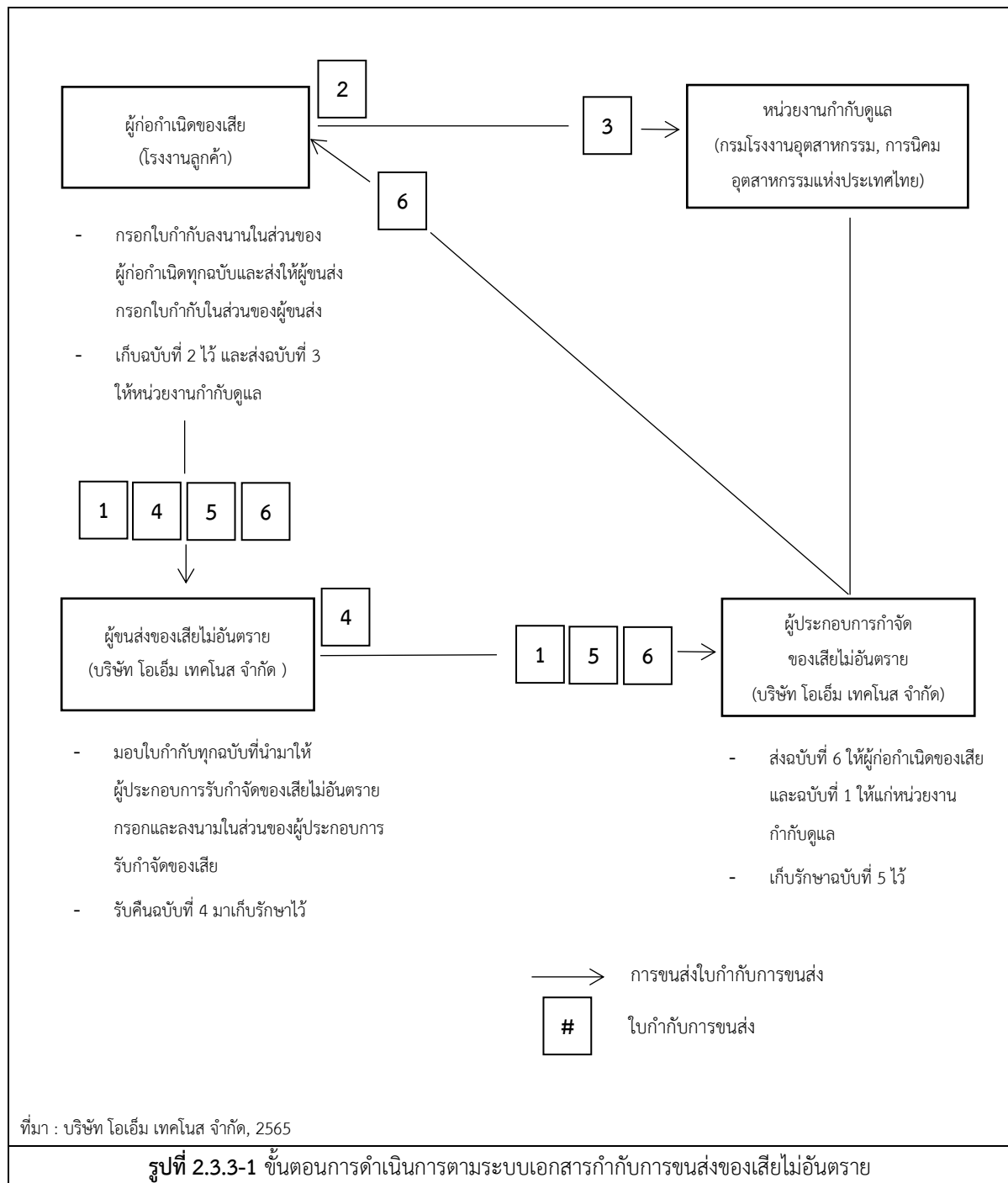
2.3.2 แหล่งที่มาของของเสีย

โครงการจะรับของเสียอุตสาหกรรมจากโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่อยู่ภายในและภายนอกนิคม/สวน/เขตประกอบการอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดที่อยู่ใกล้เคียงโดยรอบ เช่น จังหวัดสระแก้ว จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นต้น รวมถึงขยายการให้บริการไปถึงโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดอื่น ๆ ภายในประเทศ

2.3.3 การขนส่งของเสียเข้ามาเผากำจัดภายในโครงการ

โรงงานอุตสาหกรรมที่สนใจใช้บริการในเตาเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรมของโครงการ สามารถใช้บริการขนส่งของเสียของโครงการได้ โดยการขนส่งของเสียโครงการจะปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โดยพนักงานขับรถขนส่งของเสียจะต้องมีใบอนุญาตขับขี่ประเภทที่ 3 (ใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถสำหรับขับรถบรรทุกหรือรถโดยสาร) หรือประเภทที่ 4 (ใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถสำหรับขับรถที่ใช้ขนส่งวัตถุอันตราย) รวมทั้งต้องผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการขับขี่ยานพาหนะบรรทุกของเสียเพื่อความปลอดภัยในการขนส่ง

นอกจากนี้ เพื่อความปลอดภัยต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อมในการขนส่งของเสียอุตสาหกรรม ก่อนการขนส่งของเสียจากผู้กำเนิดของเสีย (โรงงานอุตสาหกรรม) มายังพื้นที่โครงการ พนักงานขับรถขนส่งของเสียจะต้องมีการตรวจสอบรายชื่อของเสียว่าตรงกับที่ระบุว่าจะขนส่ง ตรวจสอบข้อมูลความปลอดภัยของเสีย ตรวจสอบบรรจุภัณฑ์ที่จะขนส่งว่าอยู่ในสภาพเรียบร้อยไม่แตกหรือชำรุด และทำการปิดคลุมผ้าใบให้เรียบร้อยก่อนเคลื่อนย้ายของเสีย เพื่อป้องกันการตกหล่นขณะทำการขนส่ง ทั้งนี้ แม้ของเสียอุตสาหกรรมที่รับเข้ามาเผากำจัดในพื้นที่โครงการจะเป็นของเสียไม่อันตราย แต่ในการขนส่งโครงการจะมีการใช้ระบบเอกสารกำกับกับการขนส่งเช่นเดียวกับการขนส่งของเสียอันตรายตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. 2547 เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้ว่าของเสียที่ออกจากโรงงานอุตสาหกรรมได้ถูกส่งไปกำจัดอย่างถูกต้อง และหน่วยงานของรัฐสามารถตรวจสอบได้ทั้งผู้ก่อกำเนิดของเสีย ผู้ขนส่งของเสีย และผู้กำจัดของเสีย รายละเอียดขั้นตอนการขนส่งของเสียอุตสาหกรรมมายังพื้นที่โครงการ แสดงดังรูปที่ 2.3.3-1

2.3.4 การตรวจสอบของเสียอุตสาหกรรมที่รับเข้ามากำจัด

เมื่อรถบรรทุกของเสียเข้ามาถึงโครงการ จะมีพนักงานตรวจสอบเอกสารกำกับการขนส่ง หากครบถ้วนและถูกต้องโครงการจะทำการบันทึกประเภทและปริมาณในบัญชีควบคุมของเสีย ในกรณีที่เอกสารกำกับการขนส่งไม่สอดคล้องกับข้อมูลของเสียอุตสาหกรรม โครงการจะไม่รับกำจัดโดยจะแจ้งให้โรงงานอุตสาหกรรมผู้ก่อกำเนิดของเสีย (ลูกค้า) ทราบและดำเนินการขนส่งของเสียอุตสาหกรรมคืน โดยการขนส่งของเสียดังกล่าวจะปฏิบัติตามตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548 อย่างเคร่งครัด

ของเสียอุตสาหกรรมที่เป็นของแข็ง เช่น เศษกระดาษ เศษชิ้นไม้ เศษผ้า เศษพลาสติก เป็นต้น โครงการจะมีการเรียกตรวจสอบสารปนเปื้อนจากเอกสารข้อมูลความปลอดภัย (Safety Data Sheet; SDS) เพื่อตรวจสอบว่าของเสียเหล่านั้นมีการปนเปื้อนอย่างไร เช่น พลาสติก โครงการจะมีการตรวจสอบปริมาณคลอรีน เป็นต้น สำหรับกากตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบผลิตน้ำประปาที่เป็นตะกอนแข็ง จะมีการสูบน้ำตัวอย่างเพื่อไปวิเคราะห์ลักษณะสมบัติของของเสียโดยห้องปฏิบัติการที่ได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม โดยช่วงที่รอผลการวิเคราะห์จะจัดเก็บของเสียอุตสาหกรรมไว้ในที่อาคารเก็บของเสีย และมีป้ายกำกับติดไว้ชัดเจนว่า “อยู่ระหว่างรอผลวิเคราะห์”

2.3.5 การจัดเก็บของเสีย

โครงการกำหนดให้อาคารเก็บกากของเสียอุตสาหกรรมจะต้องเป็นอาคารปิดคลุมมีหลังคา มีระบบการไหลเวียนของอากาศที่ดี เพื่อลดผลกระทบด้านกลิ่นรบกวน นอกจากนี้ โครงการไม่มีนโยบายเก็บพักของเสียไว้ในพื้นที่โครงการครวละมาก ๆ โดยจะมีการจัดการของเสียโดยใช้หลัก First in – First out ซึ่งเป็นการบริหารจัดการของเสียอุตสาหกรรมมากำจัดแบบวันต่อวัน เพื่อป้องกันปัญหาของเสียตกค้างนานเกินไปและไม่ให้เกิดการสะสมของกลิ่น นอกจากนี้ โครงการมีการดำเนินการเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรมต่อเนื่อง 24 ชั่วโมง ทำให้มีโอกาสน้อยมากที่จะเกิดการตกค้างของของเสียในแต่ละวัน อย่างไรก็ตาม กรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉินหรือมีการหยุดเพื่อซ่อมบำรุงเตาเผาและอุปกรณ์เครื่องจักรที่เกี่ยวข้อง โครงการจะดำเนินการแก้ไขหรือซ่อมบำรุงให้แล้วเสร็จ จึงมั่นใจได้ว่าโอกาสที่จะเกิดกลิ่นรบกวนจากการตกค้างของของเสียที่มีได้เผากำจัดมีน้อยมาก ในกรณีที่ของเสียอุตสาหกรรมที่เข้ามารับกำจัดมีปริมาณน้อย จะมีการเก็บพักไว้ในภาชนะที่เหมาะสมปิดมิดชิดตามประเภทของเสียและรวบรวมไว้ในบริเวณอาคารเก็บกากของเสียอุตสาหกรรม ไม่เกิน 3-5 วัน เพื่อให้เพียงพอก่อนดำเนินการเผากำจัดต่อไป

2.4 สารเคมี

โครงการจะมีการใช้สารเคมีเพื่อช่วยในกระบวนการปรับปรุงคุณภาพอากาศก่อนระบายออกสู่บรรยากาศ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ปูนขาว (Calcium Hydroxide; $\text{Ca}(\text{OH})_2$) หรือ Slaked Lime) มีลักษณะเป็นผงสีขาว มีความเป็นด่างสูง ใช้ในระบบบำบัดมลพิษทางอากาศแบบถุงกรอง (Bag Filter) เพื่อให้เกิดปฏิกิริยาสะเทินปรับสภาพความเป็นกรด-ด่างของไอเสียซึ่งมีสภาพเป็นกรดให้เป็นกลาง

2) ถ่านกัมมันต์ (Activated Carbon) มีลักษณะเป็นผงสีดำ ไม่มีกลิ่น ในระบบบำบัดมลพิษทางอากาศแบบถุงกรอง (Bag Filter) เพื่อดูดซับสารประกอบไดออกซิน (Dioxin) ที่ปะปนอยู่ในไอเสียจากการเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรม

2.5 กระบวนการเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรม

ของเสียอุตสาหกรรมที่ผ่านการตรวจสอบและมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์การรับของเสียของโครงการจะถูกจัดเก็บบริเวณอาคารกักเก็บของเสีย โดยของเสียอุตสาหกรรมประเภทพลาสติกและเศษไม้ โครงการจะต้องทำการลดขนาดให้แต่ละชิ้นมีขนาดไม่เกิน 60 เซนติเมตร ก่อนรวบรวมใส่ถุงขนาดใหญ่ (Big Bag) ขนาด 1,000 กิโลกรัม สำหรับของเสียประเภทอื่น ๆ จะถูกรวบรวมไว้ในอาคารแยกตามประเภทของเสีย

เมื่อโครงการจะดำเนินการเผากำจัดของเสีย จะมีการขนย้ายของเสียอุตสาหกรรมจากบริเวณอาคารกักเก็บของเสียมายังพื้นที่รวบรวมของเสียแบบมีคันกัน และทำการผสมของเสียแต่ละชนิดเข้าด้วยกัน โดยให้มีสัดส่วนของเสียอุตสาหกรรมตามที่ออกแบบไว้ จากนั้นจะใช้เครน (Waste Crane) ที่ติดตั้งอยู่บริเวณด้านบนของอาคารคืบของเสียอุตสาหกรรมที่ผ่านการผสมแล้ว พร้อมทำการชั่งน้ำหนัก และนำไปใส่บริเวณช่องป้อนของเสียอุตสาหกรรม เพื่อเข้าสู่เตาเผา (Incinerator)

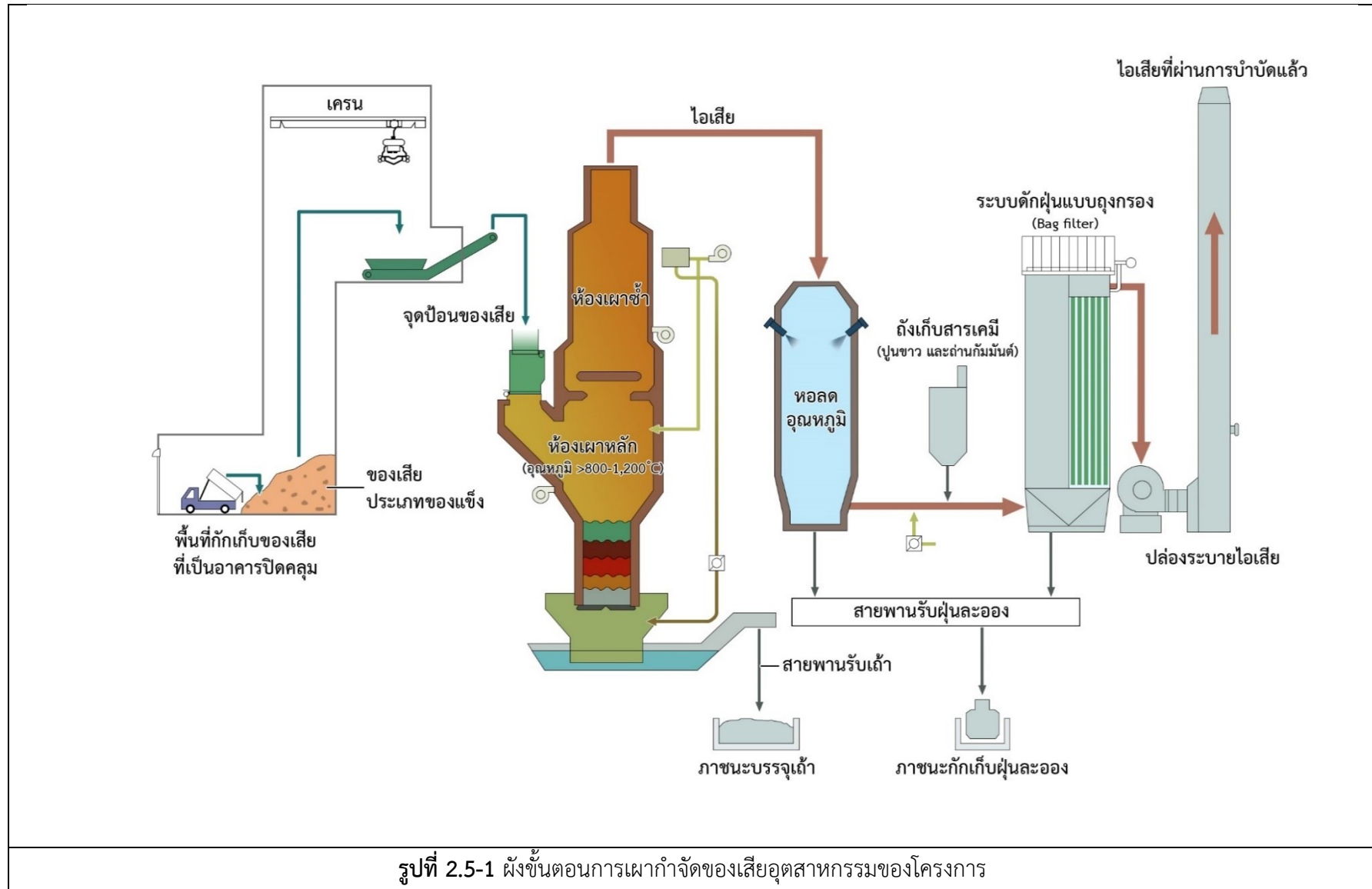
การเผาของเสียอุตสาหกรรมของโครงการ จะใช้น้ำมันดีเซล (Diesel) เป็นเชื้อเพลิงในการจุดไฟจนกระทั่งห้องเผาหลัก (Incinerator) มีอุณหภูมิประมาณ 800 องศาเซลเซียส จึงจะเริ่มป้อนของเสียอุตสาหกรรมประเภทพลาสติก ไม้ ซึ่งเป็นของเสียที่มีค่าความร้อนสูงเข้าไปก่อนเพื่อช่วยเพิ่มอุณหภูมิให้สูงกว่า 800 องศาเซลเซียส และในกรณีที่ความร้อนในห้องเผาสูงเกินไปโครงการจะป้อนของเสียอุตสาหกรรมที่มีค่าความร้อนต่ำ (ตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสีย) เข้าไปเพื่อช่วยปรับอุณหภูมิในห้องเผา จนกระทั่งห้องเผามีอุณหภูมิอยู่ในช่วงที่เหมาะสม (800-1,200 องศาเซลเซียส) จะค่อย ๆ ลดการป้อนน้ำมันดีเซล และป้อนของเสียอุตสาหกรรมเข้าสู่เตาเผาแทน ทั้งนี้ โครงการจะมีการควบคุมการทำงานของเตาเผาด้วยระบบอัตโนมัติ โดยมีวิศวกรคอยทำหน้าที่ดูแล ควบคุม และสั่งการต่าง ๆ ภายในห้องควบคุม (Control Room)

หลังจากของเสียอุตสาหกรรมที่ป้อนเข้าสู่เตาเผาหลักถูกเผาไหม้ทั้งหมดแล้ว จะกลายเป็นไอเสียลอยขึ้นสู่ห้องเผาซ้ำ (Secondary Chamber) บริเวณด้านบนของเผา ซึ่งบริเวณนี้ไอเสียที่เกิดขึ้นจะถูกเผาไหม้ด้วยอุณหภูมิสูง (800-1,200 องศาเซลเซียส) อีกครั้ง ภายในระยะเวลา 2 นาที (หรือมากกว่า) เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพในการเผาไหม้ให้เกิดการเผาไหม้ที่สมบูรณ์ ช่วยกำจัดกลิ่น และยับยั้งการเกิดไดออกซิน/ฟิวแรน (Dioxins/Furans) รวมทั้งควบคุมปริมาณไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO_2) และคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) ที่เกิดจากการเผาไหม้ด้วย

เมื่อไอเสียผ่านกระบวนการเผาไหม้จากห้องเผาหลัก (Incinerator) และห้องเผาซ้ำ (Secondary Chamber) แล้ว จะถูกรวบรวมเข้าสู่หอลดอุณหภูมิ (Cooling Tower) เพื่อลดอุณหภูมิของไอเสียจาก 800 องศาเซลเซียส ให้ลดลงต่ำกว่า 200 องศาเซลเซียส อย่างรวดเร็ว ภายในเวลา 5 วินาที ด้วยหัวฉีดน้ำละอองฝอยแรงดันสูง (Mist) โดยการลดอุณหภูมิลงอย่างรวดเร็วจะช่วยยับยั้งไม่ให้ไดออกซิน/ฟิวแรน (Dioxins/Furans) เกิดขึ้นมาได้อีก นอกจากนี้ การพ่นน้ำหล่อเย็นยังเป็นการช่วยดักจับฝุ่นละอองขนาดใหญ่และเถ้าอีกด้วย สำหรับไอเสียที่ผ่านการลดอุณหภูมิแล้วจะผ่านเข้าสู่ระบบดักฝุ่นแบบถุงกรอง (Bag Filter) ซึ่งมีประสิทธิภาพในการดักจับฝุ่นและเถ้าที่มีขนาดมากกว่า 1 ไมครอน โดยระบบดักฝุ่นแบบถุงกรองมีประสิทธิภาพในการดักฝุ่นสูงถึงร้อยละ 99.5

นอกจากนี้ โครงการได้มีการติดตั้งระบบอุปกรณ์เพิ่มเติมบริเวณระบบดักฝุ่นแบบถุงกรองเพื่อปรับปรุงคุณภาพอากาศก่อนระบบออกสู่บรรยากาศ ได้แก่ 1) ระบบพ่นปูนขาว (Slaked Lime) จะถูกติดตั้งไว้ด้านบนจนถึงระบบดักฝุ่นแบบถุงกรอง ทำหน้าที่พ่นปูนขาวเพื่อปรับไอเสียที่มีสภาพเป็นกรดให้มีสภาพเป็นกลาง ซึ่งจะสามารถบำบัดไอเสียจากก๊าซไฮโดรเจนคลอไรด์ (HCl) และก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่มีสภาพเป็นกรดได้ 2) ระบบพ่นถ่านกัมมันต์ (Activated Carbon) จะถูกติดตั้งไว้ด้านบนจนถึงระบบดักฝุ่นแบบถุงกรอง ทำหน้าที่พ่นถ่านกัมมันต์เพื่อช่วยในการดูดซับไดออกซิน/ฟิวแรน (Dioxins/Furans) ให้ไม่เกิน 0.5 นาโนกรัม/ลูกบาศก์เมตร (TEQ)

ผังขั้นตอนการเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรมของโครงการ แสดงดังรูปที่ 2.5-1

2.6 ระบบสาธารณูปโภค

2.6.1 การใช้น้ำ

โครงการมีความต้องการในการใช้น้ำประมาณ 290.25 ลูกบาศก์เมตร/วัน รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 2.6.1-1 โดยโครงการรับน้ำประปามาจากระบบผลิตน้ำประปาของสวนอุตสาหกรรม 304 อินดัสเตียล ปาร์ค 3 นอกจากนี้ โครงการจะมีกิจกรรมการล้างลานจอดรถ ปีละ 1 ครั้ง โดยมีความต้องการใช้น้ำประปาประมาณ 0.3 ลูกบาศก์เมตร/ครั้ง

ตารางที่ 2.6.1-1 ปริมาณการใช้น้ำประปาของโครงการ

รายการ	ปริมาณน้ำใช้ (ลบ.ม./วัน)
1. การอุปโภค-บริโภคของพนักงาน	3.5 ^{1/}
2. กระบวนการเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรม	
- น้ำใช้ภายในเตาเผา	26
- น้ำใช้สำหรับหอลดอุณหภูมิ	257
- น้ำใช้สำหรับไล่ไถ่เอาออกจากเตาเผา	0.75
3. น้ำรดต้นไม้บริเวณพื้นที่สีเขียว	3 ^{2/}
รวม	290.25

หมายเหตุ : ^{1/} คำนวณจากการใช้น้ำที่ 70 ลิตร/คน/วัน โดยคำนวณจากจำนวนพนักงานสูงสุด 50 คน

^{2/} คำนวณจากการใช้น้ำที่ 8 ลบ.ม./ไร่/วัน และพื้นที่สีเขียวของโครงการประมาณ 574 ตารางเมตร

ที่มา : บริษัท โอเอ็ม เทคโนโลยี จำกัด, 2565

2.6.2 ไฟฟ้า

โครงการมีความต้องการใช้ไฟฟ้าประมาณ 5 เมกะวัตต์ โดยโครงการจะรับกระแสไฟฟ้าระบบ 3 เฟส จากสวนฯ ซึ่งรับไฟฟ้ามาจากบริษัท เนชั่นแนล เพาเวอร์ ซัพพลาย จำกัด (National Power Supply Co., Ltd.) และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) จากสถานีย่อยศรีมหาโพธิ ผ่านสายส่งไฟฟ้าของสวนอุตสาหกรรม 304 อินดัสเตียล ปาร์ค 3 ที่มีสายส่งพาดผ่านด้านหน้าโครงการ นอกจากนี้ โครงการได้จัดให้มีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าสำรอง สำหรับเตาเผาและพัดลมดูดอากาศของระบบดักฝุ่น เพื่อสำรองไฟฟ้าไว้ไม่ให้เกิดความเสียหายกับเครื่องจักร หากเกิดกรณีที่ไฟฟ้าดับหรือกระแสไฟฟ้าขัดข้อง

2.6.3 เชื้อเพลิง

โครงการใช้น้ำมันดีเซล (Diesel) เป็นเชื้อเพลิงในการเผาไหม้ร่วมกับออกซิเจน (O₂) ในช่วงของการจุดไฟของหัวเผาไหม้ (Burner) เพื่อควบคุมอุณหภูมิในห้องเผาของเตาเผาของเสียอุตสาหกรรมให้อยู่ในช่วง 800-1,200 องศาเซลเซียส ตลอดระยะเวลาการเผาไหม้ โดยมีความต้องการในการใช้น้ำมันดีเซลประมาณ 200 ลิตรในช่วง 30 นาทีแรกที่เริ่มจุดเตาแต่ละครั้ง ซึ่งบริษัทจะรับมาจากบริษัทผู้จำหน่ายภายในประเทศมายัง

พื้นที่บริเวณถังเก็บน้ำมันดีเซลของโครงการ ทั้งนี้เมื่อค่าความร้อนในเตาเผาคงที่โครงการจะใช้ของเสียอุตสาหกรรมเป็นเชื้อเพลิง

2.6.4 ระบบระบายน้ำ

โครงการออกแบบระบบระบายน้ำฝนและระบบระบายน้ำเสียแยกออกจากกัน รวมทั้งจัดเก็บวัตถุดิบและสารเคมีภายในพื้นที่มีหลังคาปกคลุมทั้งหมดจึงไม่มีการปนเปื้อนสู่พื้นที่ดินภายในพื้นที่โครงการ โดยน้ำฝนที่ตกภายในพื้นที่โครงการทั้งหมดจะถูกระบายลงสู่รางระบายน้ำคอนกรีตแบบเปิด ก่อนระบายสู่รางระบายน้ำฝนของสวนฯ บริเวณด้านหน้าโครงการ ต่อไป

2.7 การจัดการมลพิษ

2.7.1 มลพิษทางอากาศ

โครงการมีแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศจากกระบวนการผลิต 2 ส่วน ได้แก่ กลิ่นจากของเสียอุตสาหกรรมที่รับเข้ามากำจัด และมลพิษทางอากาศจากปล่องเตาเผา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) กลิ่นจากของเสียอุตสาหกรรมที่รับเข้ามากำจัด

แหล่งกำเนิดสำคัญของกลิ่นมาจากของเสียอุตสาหกรรมที่โครงการรับเข้ามากำจัดที่อาจมีความชื้น เช่น ตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสีย หรือตะกอนจากระบบผลิตน้ำประปา เป็นต้น โครงการกำหนดให้อาคารเก็บกักของเสียอุตสาหกรรมจะต้องเป็นอาคารปิดคลุมมีหลังคา มีระบบการไหลเวียนของอากาศที่ดี เพื่อลดผลกระทบด้านกลิ่นรบกวน นอกจากนี้ โครงการไม่มีนโยบายเก็บพักของเสียไว้ในพื้นที่โครงการคราวละมาก ๆ โดยจะมีการจัดการของเสียโดยใช้หลัก First in – First out ซึ่งเป็นการบริหารจัดการของเสียอุตสาหกรรมมากำจัดแบบวันต่อวัน เพื่อป้องกันปัญหาของเสียตกค้างนานเกินไปและไม่ให้เกิดการสะสมของกลิ่น ในกรณีที่ของเสียอุตสาหกรรมที่เข้ามารับกำจัดมีปริมาณน้อย จะมีการเก็บพักไว้ในภาชนะที่เหมาะสม ปิดมิดชิดตามประเภทของเสียและรวบรวมไว้ในบริเวณอาคารเก็บกักของเสียอุตสาหกรรม ไม่เกิน 3-5 วัน เพื่อให้เพียงพอก่อนดำเนินการเผากำจัดต่อไป

สำหรับพื้นที่รวบรวมของเสียอุตสาหกรรมที่พร้อมจะนำเข้าเตาเผาเพื่อเผากำจัด บริเวณนี้มิได้ส่งผลกระทบด้านกลิ่นรบกวนมากนัก เนื่องจากของเสียอุตสาหกรรมที่รับเข้ามาเผากำจัดเป็นประเภทของแข็ง เช่น เศษพลาสติก กระดาษ เศษชิ้นไม้ เป็นต้น มีเพียงตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสีย หรือตะกอนจากระบบผลิตน้ำประปาเท่านั้นที่อาจส่งผลกระทบด้านกลิ่นรบกวน อย่างไรก็ตามเพื่อลดผลกระทบด้านกลิ่น บริเวณพื้นที่รวบรวมของเสียได้ออกแบบให้เป็นอาคารระบบปิด และมีระบบดูดอากาศภายในอาคารเข้าสู่เตาเผา ทำให้ความดันภายในอาคารเป็นลบ (Negative Pressure) ส่งผลให้อากาศภายในอาคารไม่ถูกระบายออกสู่ภายนอก จึงไม่ส่งผลกระทบด้านกลิ่นรบกวนต่อพื้นที่ภายนอก

2) ผลพิษทางอากาศจากปล่องเตาเผา

แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศของโครงการ ได้แก่ ปล่องเตาเผา ซึ่งมีหน้าที่ระบายมลสารที่เกิดจากการเผาไหม้ของเสียอุตสาหกรรมที่ผ่านการบำบัดจากหอลดอุณหภูมิ (Cooling Tower) และระบบดักฝุ่นแบบถุงกรอง (Bag Filter) ทั้งนี้ โครงการจะมีการควบคุมอุณหภูมิในการเผาไหม้ให้อยู่ในช่วงที่เหมาะสม (800-1,200 องศาเซลเซียส) เพื่อให้เกิดการเผาไหม้ที่สมบูรณ์จึงยับยั้งการเกิดไดออกซิน/ฟิวแรน (Dioxin/Furans) ได้นอกจากนี้ ไอเสียที่เกิดจากการเผาไหม้จะถูกเผาซ้ำอีกครั้งบริเวณห้องเผาไหม้ที่สอง (Secondary Chamber) บริเวณด้านบนของเตาเผา ภายในระยะเวลา 2 วินาที (หรือมากกว่า) เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการเผาไหม้ไอเสียให้เกิดขึ้นสมบูรณ์ ซึ่งจะช่วยยับยั้งการเกิดไดออกซิน/ฟิวแรน (Dioxin/Furans) ได้เช่นกัน หลังจากนั้น ไอเสียรวบรวมเข้าสู่หอลดอุณหภูมิ (Cooling Tower) เพื่ออุณหภูมิลดลงจาก 800 องศาเซลเซียส ให้ลดลงต่ำกว่า 200 องศาเซลเซียส ภายในเวลา 5 วินาที และรวบรวมเข้าสู่ระบบดักฝุ่นแบบถุงกรอง (Bag Filter) เพื่อดักจับและรวบรวมฝุ่นที่เกิดขึ้นจากการเผาไหม้ นอกจากนี้ โครงการมีการติดตั้งระบบพ่นผงถ่านกัมมันต์ (Activated Carbon) เพื่อช่วยบำบัดและดูดซับไดออกซิน/ฟิวแรน (Dioxin/Furans) ที่อาจเกิดขึ้นและปะปนอยู่กับไอเสียที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเผาไหม้ของเสียให้เป็นอนุภาคและถูกแยกจากไอเสียบริเวณถุงกรอง

สำหรับการควบคุมปริมาณก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจน (NO_x) ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการเผาไหม้ในสถานะที่มีอุณหภูมิสูงนั้น โครงการจะควบคุมสภาวะในการเผาไหม้ให้เหมาะสม (800-1,200 องศาเซลเซียส) และควบคุมปริมาณออกซิเจนที่ใช้ในเตาเผาให้เหมาะสม เพื่อลดการเกิดก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO_2) จากกระบวนการเผาไหม้

ทั้งนี้ โครงการตั้งอยู่ในสวนอุตสาหกรรม 304 อินดัสเตรียล ปาร์ค 3 จึงต้องควบคุมอัตราการระบายมลพิษให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียจากเตาเผามูลฝอย พ.ศ. 2553 และต้องควบคุมอัตราการระบายฝุ่นละออง (TSP) ก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจน (NO_x) และก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO_2) ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของสวนฯ

2.7.2 น้ำเสีย

น้ำเสียที่เกิดขึ้นจากโครงการแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ น้ำเสียจากการอุปโภคและบริโภคของพนักงาน น้ำฝนที่ตกภายในพื้นที่โครงการ และน้ำเสียจากการล้างพื้นโรงงานบริเวณลานจอดรถขนส่งของเสีย โดยมีรายละเอียดดังนี้

- **น้ำเสียจากการอุปโภคและบริโภคของพนักงาน** ในระยะดำเนินการคาดว่าจะมีปริมาณน้ำเสียจากการอุปโภคและบริโภคของพนักงานสูงสุดประมาณ 2.8 ลูกบาศก์เมตร/วัน (คิดที่อัตราการเกิดน้ำเสียร้อยละ 80 ของปริมาณน้ำใช้) โครงการจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียสำเร็จรูปเพื่อบำบัดน้ำเสียในเบื้องต้น ก่อนรวบรวมเข้าสู่บ่อ

พักน้ำทิ้งที่สามารถรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้อย่างน้อย 1 วัน และระบายเข้าสู่ระบบรวบรวมน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของสวนอุตสาหกรรม 304 อินดัสเตรียล ปาร์ค 3 เพื่อทำการบำบัดอีกครั้ง

- **น้ำฝนที่ตกภายในพื้นที่โครงการ** น้ำฝนที่ตกมาภายในพื้นที่โครงการจะไม่มีการปนเปื้อน เนื่องจากโครงการได้ออกแบบพื้นที่ในการจัดเก็บและเก็บกองของเสีย และพื้นที่ส่วนเตาเผากำจัดของเสียให้เป็นพื้นที่ปิดคลุม มีคันคอนกรีตล้อมรอบ อีกทั้งของเสียที่รับเข้ามาเผากำจัดเป็นของเสียที่เป็นของแข็งที่มีความชื้นต่ำในการดำเนินการของโครงการจึงไม่มีน้ำชะขยะเกิดขึ้น ดังนั้น โครงการจึงจัดให้มีรางระบายน้ำฝนโดยรอบพื้นที่โครงการ เพื่อรวบรวมน้ำฝนที่ตกภายในพื้นที่ลงสู่บ่อตรวจวัดคุณภาพน้ำ (Inspection Manhole) ก่อนระบายลงสู่รางระบายน้ำฝนของสวนอุตสาหกรรม 304 อินดัสเตรียล ปาร์ค 3

- **น้ำเสียจากการล้างพื้นโรงงานบริเวณลานจอดรถขนส่งของเสีย** เป็นน้ำเสียที่จะเกิดขึ้นเฉพาะช่วงที่มีการล้างพื้นโรงงานบริเวณลานจอดรถขนส่งของเสีย ซึ่งใน 1 ปี โครงการจะมีกิจกรรมการล้างลานจอดรถ 1 ครั้ง โดยมีปริมาณน้ำเสียเกิดขึ้นประมาณ 0.3 ลูกบาศก์เมตร/ครั้ง โครงการจะจัดการน้ำเสียดังกล่าวโดยจะระบายลงสู่บ่อพักน้ำทิ้งของโครงการ และส่งไปกำจัดยังเตาเผาของเสียอุตสาหกรรมของบริษัทฯ ซึ่งตั้งอยู่ที่สวนอุตสาหกรรมโรจนะอยุธยา

2.7.3 ระดับเสียง

แหล่งกำเนิดเสียงของโครงการในช่วงดำเนินการ ส่วนใหญ่เกิดจากการทำงานของเครื่องจักรและอุปกรณ์ในกระบวนการเผากำจัดของเสียและระบบบำบัดมลพิษทางอากาศ โครงการได้ตระหนักถึงผลกระทบต่อพนักงานที่มีโอกาสสัมผัสกับระดับเสียงในขณะปฏิบัติงาน โครงการจะควบคุมการรับสัมผัสเสียงของพนักงานให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การควบคุมแหล่งกำเนิดเสียงของโครงการให้มีระดับเสียงไม่เกิน 85 เดซิเบลเอ หรือถ้าอุปกรณ์บางชนิดที่มีเสียงเกิน 85 เดซิเบลเอ โครงการจะมีมาตรการในการควบคุมระดับเสียงต่อพนักงาน และจัดให้มีป้ายเตือนในบริเวณที่มีเสียงดังเกินกว่า 85 เดซิเบลเอ พร้อมทั้งกำหนดให้พนักงานสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันเสียงดังอย่างเคร่งครัด รวมทั้งจัดให้มีการตรวจสอบและบำรุงรักษาเครื่องจักรและอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพดีอย่างสม่ำเสมอตามระยะเวลาที่กำหนด ในส่วนผลกระทบต่อชุมชน โครงการกำหนดให้ระดับเสียงที่บริเวณริมรั้วของโครงการต้องไม่เกิน 70 เดซิเบลเอ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดค่าระดับเสียงการรบกวนและระดับเสียงที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน พ.ศ. 2548

2.7.4 ขยะมูลฝอยและกากของเสีย

ขยะมูลฝอยและกากของเสียที่เกิดของโครงการ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลัก ได้แก่ ขยะมูลฝอยจากการอุปโภค-บริโภคของพนักงาน และกากของเสียจากกระบวนการผลิต โดยจะถูกรวบรวมไว้ยังอาคารเก็บของเสียซึ่งมีการแบ่งเขตไว้อย่างชัดเจนและเป็นสัดส่วน เพื่อบริการให้หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมมารับไปกำจัดต่อไป นอกจากนี้ โครงการยังมีนโยบายการจัดการของเสียบางส่วน โดยการนำกลับมาใช้ซ้ำ (Reuse) และการรีไซเคิล (Recycle) เพื่อลดการเกิดขยะและเป็นการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

1) ขยะมูลฝอยจากการอุปโภค-บริโภคของพนักงาน ประกอบด้วย ขยะมูลฝอยทั่วไป เช่น เศษอาหาร ขยะมูลฝอยที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้ เช่น กระดาษ แก้ว และพลาสติก เป็นต้น และขยะอันตราย เช่น หลอดไฟ ถ่านไฟฉาย และหมึกพิมพ์ เป็นต้น ปัจจุบันมีปริมาณขยะมูลฝอยประมาณ 50 กิโลกรัม/วัน หรือ 18.25 ตัน/ปี (คำนวณจากอัตราการเกิดขยะมูลฝอย 1 กิโลกรัม/คน/วัน ตามแนวทางของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.)) โดยโครงการจะจัดเตรียมถังรองรับขยะมูลฝอยตามประเภทของขยะที่เกิดขึ้น ได้แก่ ขยะมูลฝอยทั่วไป ขยะมูลฝอยที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้ และขยะอันตราย ไว้ตามจุดต่าง ๆ ภายในพื้นที่โครงการ

สำหรับมูลฝอยทั่วไป โครงการจะรวบรวมไว้ในบริเวณพื้นที่เก็บขยะมูลฝอยจากการอุปโภค-บริโภคของพนักงาน เพื่อบริการให้หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานราชการรับไปกำจัด ในขณะที่ขยะอันตรายจะรวบรวมและประสานงานให้บริษัทที่ได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมรับไปกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการ สำหรับมูลฝอยที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้ จะรวบรวมและประสานงานให้บริษัทที่ได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมเข้ามาดำเนินการเก็บขนเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ใหม่อีกครั้ง

2) กากของเสียจากกระบวนการเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรม (Industrial Waste)

ของเสียที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรม ได้แก่ ฝุ่นละอองจากระบบบำบัดมลพิษทางอากาศ และเถ้าที่เกิดจากการเผาไหม้ มีปริมาณที่เกิดขึ้นประมาณ 1.4 ตัน/วัน หรือประมาณ 420 ตัน/ปี (คิดจากทำงาน 300 วัน/ปี) โครงการจะรวบรวมใส่ภาชนะที่เหมาะสมและปิดมิดชิด และนำมาเก็บรวบรวมบริเวณอาคารจัดเก็บของเสียซึ่งเป็นอาคารที่มีหลังคาปิดคลุม ก่อนประสานงานให้บริษัทที่ได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมเข้ามาดำเนินการเก็บขนเพื่อนำไปกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการ

2.8 อาชีวอนามัยและความปลอดภัย

โครงการมีการกำหนดมาตรการและขั้นตอนการปฏิบัติของพนักงานไว้อย่างครอบคลุมทั่วถึงทุกประเด็นที่มีผลกระทบด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ได้แก่ ความร้อน แสง เสียง อุบัติเหตุ และสารเคมี นอกจากนี้ โครงการจัดให้มีแผนปฏิบัติการฉุกเฉินเพื่อเป็นการควบคุมและระงับเหตุฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นให้ได้โดยเร็วที่สุด โดยแบ่งแผนฉุกเฉินตามความรุนแรง รวมทั้งออกแบบและติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันและระงับอัคคีภัยอ้างอิงตามมาตรฐานของ NFPA

2.9 ประชาสัมพันธ์และมวลชนสัมพันธ์

การดำเนินการเรื่องประชาสัมพันธ์/ชุมชนสัมพันธ์เป็นกิจกรรมที่สำคัญในการสร้างความมั่นใจให้กับชุมชน รวมทั้งเปิดช่องทางการสื่อสาร ให้แก่ชุมชนและหน่วยงานภายนอกต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมของโครงการ นอกจากนี้โครงการได้กำหนดมาตรการในการจัดตั้งตัวแทนหน่วยงานต่าง ๆ ในรูปแบบของคณะกรรมการชื่อว่า “คณะกรรมการติดตามมาตรการตรวจสอบเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อม” หรือเข้าร่วมคณะกรรมการที่มีอยู่แล้วของสวนฯ เพื่อให้ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในการควบคุมดูแลและการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการวางแผนเฝ้าระวังผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากการดำเนินการโครงการ

อย่างไรก็ตาม การดำเนินกิจกรรมของโครงการอาจส่งผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมต่อพนักงานของโครงการและบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้อง โครงการได้จัดทำแผนรับเรื่องร้องเรียนและกำหนดระยะเวลาในการตอบกลับ โดยมีขั้นตอนการรับปัญหาข้อร้องเรียนและวิธีการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนต้องครอบคลุมในทุกประเด็นที่เกิดขึ้นหรืออาจจะเกิดขึ้นจากการดำเนินงานของโครงการ ซึ่งใช้ระบบการติดต่อสื่อสารและการดำเนินงานการรับเรื่องร้องเรียนทุกข้ออย่างเป็นระบบ

3. ผู้ดำเนินการ

บริษัท โอเอ็ม เทคโนโลยี จำกัด (เจ้าของโครงการ) และบริษัท โพรเทียร์ คอนซัลแตนต์ จำกัด (บริษัทที่ปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อม)

4. สถานที่ที่จะดำเนินการ

การศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะศึกษาภายในรัศมีอย่างน้อย 5 กิโลเมตร และศึกษาไกลออกไปจนสิ้นสุดผลกระทบในประเด็นนั้น ๆ ส่วนการศึกษาด้านเศรษฐกิจ-สังคม จะดำเนินการศึกษาภายในรัศมี 5 กิโลเมตรรอบพื้นที่โครงการ ภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 6 แห่ง ดังตารางที่ 4-1 และรูปที่ 2.1-1

ตารางที่ 4-1 พื้นที่การศึกษาด้านการศึกษาด้านเศรษฐกิจ-สังคม

ลำดับ	เขตการปกครองส่วนท้องถิ่น	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
1	องค์การบริหารส่วนตำบลกรอกสมบูรณ์	กรอกสมบูรณ์	ศรีมหาโพธิ	ปราจีนบุรี
2	องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม	ท่าตูม		
3	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม	บ้านทาม		
4	องค์การบริหารส่วนตำบลศรีมหาโพธิ	ศรีมหาโพธิ		
5	องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพรง	หนองโพรง		
6	องค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว่า	หัวหว่า		

ที่มา : บริษัท โพรเทียร์ คอนซัลแตนต์ จำกัด, 2565

5. ขั้นตอนและระยะเวลาดำเนินการ

การพัฒนาโครงการจะเริ่มจากกิจกรรมการประชาสัมพันธ์โครงการ และมวลชนสัมพันธ์ และการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมประมาณ 10 เดือน หลังจากที่ได้รับผลการพิจารณาอนุมัติ/อนุญาตโครงการแล้วเสร็จ โครงการจะใช้เวลาก่อสร้าง/ติดตั้งเครื่องจักร ประมาณ 18 เดือน

กิจกรรม	ปีที่ 1 (เดือน)				ปีที่ 2 (เดือน)				ปีที่ 3 (เดือน)				ปีที่ 4 (เดือน)			
	1-3	4-6	7-9	10-12	1-3	4-6	7-9	10-12	1-3	4-6	7-9	10-12	1-3	4-6	7-9	10-12
1. การประชาสัมพันธ์โครงการ	←		→													
2. การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม	←		→													
3. การพิจารณารายงานฯ					←	→										
4. การก่อสร้างโครงการ							←	→								
5. เริ่มเผากำจัดของเสียอุตสาหกรรม																→

ที่มา : บริษัท โอเอ็ม เทคโนโลยี จำกัด, 2565

6. ผลกระทบด้านบวกของโครงการ

- 1) ทำให้การจัดการของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมเป็นไปตามหลักวิชาการ มีความปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นการลดพื้นที่ฝังกลบของเสียอุตสาหกรรม
- 2) เพิ่มการหมุนเวียนเงินในชุมชนจากการใช้จ่ายใช้สอยไปยังร้านค้าและบริการ
- 3) มีการกระจายรายได้กลับเข้าสู่ชุมชนผ่านการจ้างงานและผ่านทางระบบภาษีบำรุงท้องถิ่น
- 4) ให้การสนับสนุนกิจกรรมภายในชุมชน ที่เสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนในชุมชน
- 5) จัดทำโครงการที่ส่งเสริมและพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่อง สร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อชุมชนและโรงงาน เพื่อให้เกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน

7. การประเมินผลกระทบในด้านบวกและด้านลบที่อาจเกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ศึกษา รวมทั้งมาตรการป้องกันและแก้ไขที่อาจเกิดขึ้นจากผลกระทบดังกล่าว

7.1 การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะมีขั้นตอนการดำเนินงานหลัก ประกอบด้วย การกำหนดขอบเขตการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Scoping) และการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Environmental Assessment) มีรายละเอียดดังนี้

1) การกำหนดขอบเขตการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

การกำหนดขอบเขตการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม จะครอบคลุมสภาพแวดล้อมปัจจุบันบริเวณพื้นที่ศึกษาของโครงการ ทั้ง 4 มิติ ได้แก่ ทรัพยากรกายภาพ ทรัพยากรชีวภาพ คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ และคุณค่าคุณภาพชีวิต โดยมีรายละเอียดแต่ละมิติ ดังนี้

(1) ทรัพยากรกายภาพ

- สภาพภูมิประเทศ
- สภาพธรณีวิทยา
- สภาพภูมิอากาศ อุตุนิยมวิทยา คุณภาพอากาศ
- ระดับเสียง
- ทรัพยากรน้ำ (แหล่งน้ำผิวดิน และแหล่งน้ำใต้ดิน) และคุณภาพน้ำ

(2) ทรัพยากรชีวภาพ

- ทรัพยากรชีวภาพบนบก
- ทรัพยากรชีวภาพในน้ำ

(3) คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์

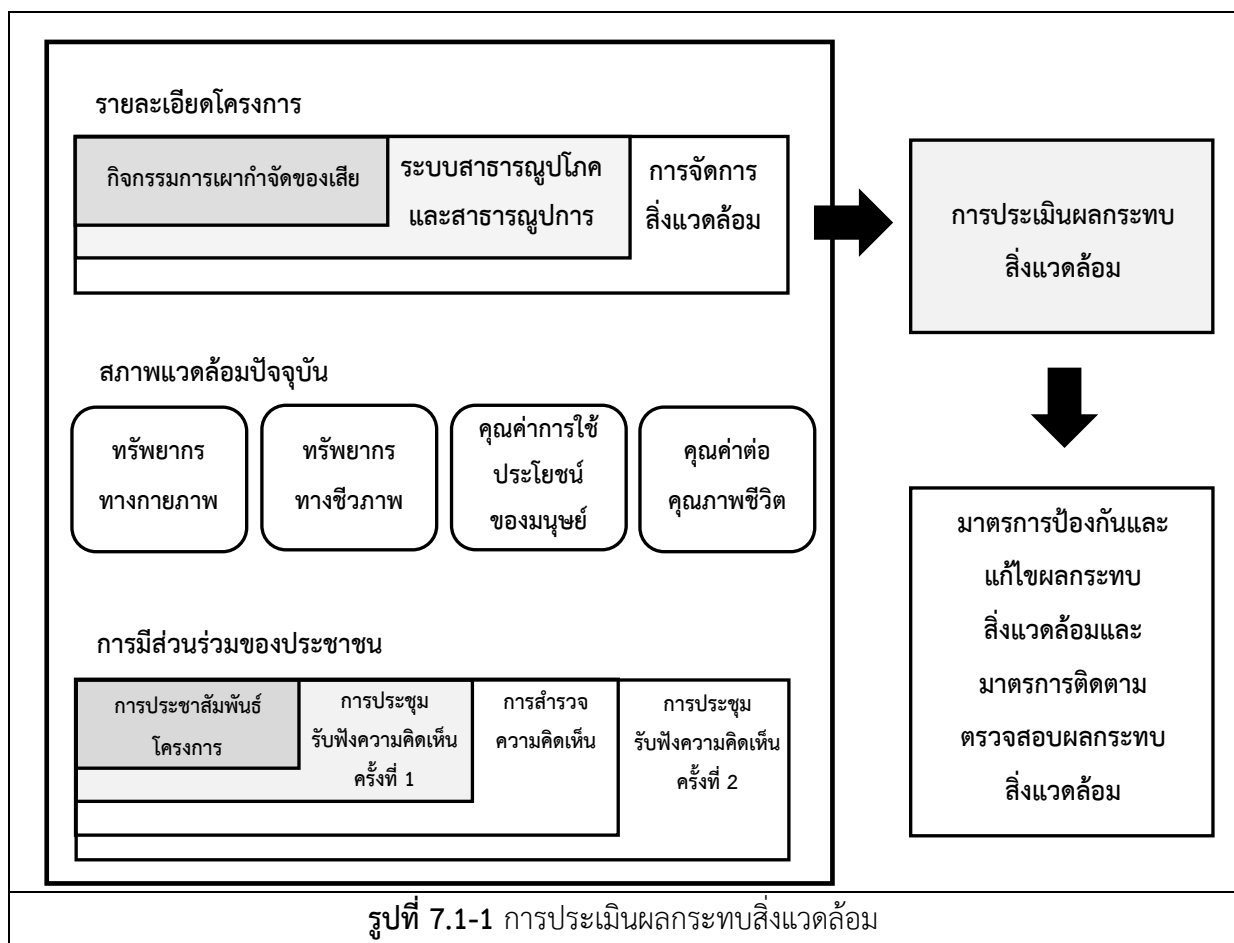
- การใช้ประโยชน์ที่ดิน
- การใช้น้ำ
- การคมนาคมขนส่ง
- การใช้ไฟฟ้า
- การระบายน้ำและป้องกันน้ำท่วม
- การจัดการมูลฝอยและกากของเสีย
- การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(4) คุณค่าต่อคุณภาพชีวิต

- การศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคม
- การสาธารณสุข
- อาชีวอนามัยและความปลอดภัย
- ด้านสุนทรียภาพและการท่องเที่ยว

2) การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะเป็นการทำนายหรือคาดการณ์ถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากโครงการ แสดงดังรูปที่ 7.1-1 โดยใช้ข้อมูลรายละเอียดโครงการ สภาพแวดล้อมในปัจจุบัน การมีส่วนร่วมของประชาชน ร่วมกับการใช้ประสบการณ์ของผู้ประเมินผลกระทบ ด้วยวิธีการประเมินผลกระทบ (ทางตรง/ทางอ้อม) เช่น วิธีการบรรยาย (Descriptive Method) วิธีการใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) วิธีการแบ่งระดับ (Rating/Raking) เป็นต้น ครอบคลุมสภาพแวดล้อมปัจจุบันบริเวณพื้นที่ศึกษาในรัศมี 5 กิโลเมตร รอบพื้นที่โครงการ ทั้ง 4 มิติ ได้แก่ ทรัพยากรกายภาพ ทรัพยากรชีวภาพ คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ และคุณค่าคุณภาพชีวิต ทั้งในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการ

7.2 การประเมินผลกระทบทางสุขภาพ

โครงการจะทำการประเมินผลกระทบสุขภาพตามแนวทางการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ด้านผลกระทบต่อสุขภาพ สำหรับคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม จัดทำโดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) (ฉบับเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2563) โดยขั้นตอนการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ ประกอบด้วย การกลั่นกรองโครงการ (Screening) การกำหนดขอบเขตการศึกษา (Scoping) การประเมินผลกระทบ (Assessment) และการติดตามตรวจสอบและประเมินผล (Monitoring and Evaluation) มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอน	รายละเอียด
1. การกลั่นกรองโครงการ	- พิจารณาข้อมูลรายละเอียดโครงการ การดำเนินงาน/กิจการโครงการที่คาดว่าจะอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพ - ขอบเขตพื้นที่/กลุ่มคนที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบ - ข้อมูลสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน - ข้อมูลสุขภาพและสถานภาพสุขภาพของประชาชนโดยทั่วไป และตามกลุ่มอายุ - โอกาสในการรับสัมผัสหรือได้รับผลกระทบ - ปัญหา/ข้อวิตกกังวลของประชาชนในพื้นที่ศึกษา
2. การกำหนดขอบเขตของการศึกษา	- ประเด็นที่นำมาศึกษา - ขอบเขตการศึกษา - พื้นที่ศึกษา - กลุ่มประชากรศึกษา
3. การประเมินผลกระทบ	- รวบรวมข้อมูลพื้นฐาน การบ่งชี้และการแจกแจงผลกระทบ การประเมินระดับความสำคัญของปัญหา - ประเมินผลกระทบต่อสุขภาพทั้งด้านบวกและด้านลบที่มีต่อคนในชุมชนที่อยู่รอบโครงการ และพนักงานภายในโครงการ - ประเมินผลกระทบทางสุขภาพ โดยพิจารณาจากโอกาสของการเกิดผลกระทบต่อสุขภาพ (Likelihood) และความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดขึ้นตามมา (Consequences) เพื่อจัดลำดับความสำคัญของผลกระทบต่อสุขภาพที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ
4. การติดตามตรวจสอบและประเมินผล	จัดทำแผนดำเนินการติดตามตรวจสอบและประเมินผล

7.3 มาตรการป้องกันและมาตรการแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ภายหลังจากการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพแล้ว พบว่ามีนัยสำคัญ จะต้องกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพน้อยที่สุด รวมทั้งกำหนดมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่ามาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณโดยรอบโครงการอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

8. แผนงานการให้ข้อมูลข่าวสารและการมีส่วนร่วมของโครงการ

กิจกรรม	ช่วงเวลาดำเนินการ
1. ช่วงจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) 1.1 การเตรียมความพร้อมก่อนการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นเพื่อกำหนดขอบเขตและแนวทางการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม	กุมภาพันธ์-เมษายน 2565
1.2 การประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อข้อเสนอและขอบเขตการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ประชุมครั้งที่ 1)	มิถุนายน พ.ศ. 2565
1.3 การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กรกฎาคม-สิงหาคม พ.ศ. 2565
1.4 การประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อผลการศึกษาและร่างมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมของโครงการ (ประชุมครั้งที่ 2)	กันยายน พ.ศ. 2565
2. ภายหลังดำเนินโครงการ 2.1 การประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการ 2.2 กิจกรรมมวลชนสัมพันธ์	ตลอดระยะเวลาดำเนินการ

9. ช่องทางการสื่อสาร

ประชาชนและผู้มีส่วนได้เสีย สามารถติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม ให้ข้อเสนอแนะ ข้อวิตกกังวลต่อการดำเนินโครงการ หรือการศึกษาและจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมฯ ได้ตามช่องทางสื่อสาร ดังนี้

หน่วยงาน	ช่องทางการติดต่อ
<u>เจ้าของโครงการ</u> บริษัท โอเอ็ม เทคโนโลย จำกัด (OM Technos)	<u>ที่อยู่</u> 1/91 หมู่ 5 สวนอุตสาหกรรมโรจนะ ตำบลคานหาม อำเภออุทัย จังหวัด พระนครศรีอยุธยา 13210 <u>โทรศัพท์</u> 082-237-1833
<u>ผู้ประสานงานโครงการ</u> คุณวิสา จิตรเทียม	<u>โทรสาร</u> 035-22-7454 <u>อีเมล</u> sales@omtecnos.net
<u>บริษัทที่ปรึกษา</u> บริษัท โฟร์เทียร์ คอนซัลแตนต์ จำกัด (FTC)	<u>ที่อยู่</u> 99/2 หมู่ที่ 8 ตำบลบางเมือง อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ 10270 <u>โทรศัพท์</u> 02-105-4608
<u>ผู้ประสานงานโครงการ</u> คุณวิสสุตา เกิดผล (นักวิชาการสิ่งแวดล้อม) คุณธิดาขวัญ แทนรินนอก (นักวิชาการด้านสังคมและการมีส่วนร่วม)	<u>โทรสาร</u> 02-105-4609 <u>อีเมล</u> vissuta@4tier.co.th <u>อีเมล</u> tidakwan@4tier.co.th <u>เว็บไซต์</u> www.4tier.co.th <u>เว็บเพจ</u> www.facebook.com/4tierconsultants